

I det stille Herren kommer.

I det stille Herren kommer
Som den milde Vaarsols Lys.
Af vor Vinter gjør han Sommer
Med sit Kjærlighedens Kys,
Lokker frem af Hjertets Ager
Vejst og Grøde, rig og sager.

I det stille som den fine,
Friske Dug paa tørre Bæng
Herren kommer ind til Sine,
Stiller Sjælens Træng og Trang.
Alt, hvad vi af Nød mon kjende,
Løt og stille han kan vende.

Som en Lustning gennem Skoven
I en sagte stille Lyd
Herren kommer hbit fra oven
Med til os med himmelsk Fryd.
Sorgens mørke Nat forsvinder;
Glædens klare Dag oprinder.

I det stille Gud anretter
Naadens Bødd saa vidt om Land.
I det stille selv han tvætter
Barnets Sjæl i Daabens Vand.
I det stille Herren kvæger
Med sit Ord og Nadverbåger.

Verdens Uro vil os stille
Fra vor Gud og Salighed.
Kom da ofte, fæt dig stille
Ved din Jesu Fødder ned.
Der i Ly af stille Stunder
Jaar vi Kraften af hans Bunder.
J. Blåtkan.

Guds Ords Trøst.

Salm. 103, 1-5. Af David. Min Sjæl, lov Herren, og alt, hvad i mig er, lover hans hellige Navn! Min Sjæl, lov Herren, og glem ikke alle hans Velgjerninger. Han som forløser dit Liv fra Graven, som kroner dig med Miskundhed og Barmhjertighed, han som mætter din Sjæl med det gode, saa du bliver ung igjen ligesom Dr.

Evigt den dog ret kan følge den

ne Davids Obfordring til at love og prise Herren! Hvor lidet er der ikke iblandt os af Lovsang, som atter og atter løner gennem Davids Salmer, og hvor langt fra, at alt, hvad i os er, lover hans, Herrens hellige Navn!

Og hvad er vel Narfagen til, at der er saa liden Lov og Pris og Tak til Herren. Alt det gode, som Gud daglig overfører os med, tænker man saa lidet paa. Naar det derimod gaar en imod, saa har man Sind og Tanker sent og tidlig fæstede derved. Og Guds troende Børn lider haardt af denne Feil; der fattes meget i, at de ret erindrer, hvor mange og store Herrens Velgjerninger er mod dem, og at ogsaa Trængslerne er Velgjerninger fra Gud til deres sande Vel. Hvor tungt falder det ikke for dem med Job af Hjertet at synge: „Herrens Navn være lovet“, ogsaa da, naar „Herren tager“.

Dette kommer igjen deraf, at man ikke har det rette Syn for, hvad der i sandhed er Velgjerninger og de sande og største Velgjerninger. Hvilke disse er, lærer ogsaa David os her, idet han først nævner de største Under, som Herren frier ham fra, og saa det største Gode, som han lader ham tilflyde.

„Han som forlader al din Misgjerning“. Al Syndens Skyld og Straf staar for David som det største Onde, den tungeste Byrde, Syndernes Forladelse som det højeste og største Gode. Fordi han nyder alle sine Synders naadige Forladelse, derfor er David midt under alle Trængsler let og glad i Landen. „Han, som læger alle dine Brøst“, er det næste han nævner. Ved Syndernes Forladelse faar han ikke blot Lægedom mod Syndens Skyld, men ogsaa Kraft mod dens onde Væsen, Lyst og Afsættelse til at herite over dette og mere og mere aflægge alle de mange Brøst, som hænger ved ham. Herrens Evangelium er en saadan Balsam for hans Hjerte, og

for saadan Naade lover han ogsaa Herren, og Herren alene.

„Han, som forløser dit Liv fra Graven“, ogsaa fra den sidste Fiende, Døden, som er Syndens Sold, ved en salig Død frier fra alt ondt og fører baade Sjæl og Legeme ind til evig Salighed og Herlighed. Stulde da ikke en sand kristen med David triumfere over alle Fiender?

„Han, som kroner dig med Miskundhed og Barmhjertighed“, siger ogsaa David ved Tanken paa alt det gode, som Gud tildelede ham i det ondes Sted, som han frier ham fra. Det er ham som en rig og deilig Krone, hvormed Herren paa det deiligste smykker og pryder sine troende Børn med idel Miskundhed baade paa Sjæl og Legeme baade for Tid og Evi-ghed. Men ogsaa her fremhæver han særskilt det Gode, som beviser det dyreste, han har, Sjælen, (hans Pryd): „Han, som mætter din Sjæl med det gode, saa du bliver ung igjen ligesom Drønen“. Al Herren i Ord og Sakrament bespiser hans Sjæl til et evigt Liv, stiller al dens Trang, dette er ham det højeste Gode, dette gjør ham glad og ung igjen i hans Alderdoms Dage, giver ham steds ny Lyst og Kraft til at vandre med Gud og for Gud, lærer ham ogsaa at se alle timelige Velgjerninger i rette Lys, og fylder hans Hjerte med salig Lov og Pris for alt, hvad Gud tilstikker.

Trosfaste Gud, al Barmhjertigheds Fader, lær ogsaa os i Troen at kjende din Kjærlighed og daglig at komme alle dine Velgjerninger ihu! Fyld saa vore Hjerter med din Pris, oplad vor Tunge til den og dygtiggjør os til at sjene dig, saa hele vort Liv kunde være til din Pris. Amen!

(Se Andagtsbog.)

— Det er aldrig værd at rose sig af Troen, hvis Troen ikke bevises med lydlig Efterfølgelse og gode Gjerninger. (Brotmand.)

Salige i Haabet.

Man mener sædvanlig, at efter at man har bragt Gud det ene store Offer, et sønderknust Hjerte, stulde det vel have en Ende med Ofrene. Hvad kostede det vel ikke, førend man nedlagde det i Synd og Vælsøst saa forstokkede Hjerte for hans Fødder! Til hvilke Fornegtelser har man ikke bekvæmet sig! Hvilke Smerter underkastede man sig ikke! Nu, tænker man, vil han vel føre os blidt og jevnt og kun bestrø vor Vej med Glædens Blomster. Men hvor snart finder man det dog ganske anderledes, — idet man steds se sig opfordret til nye Forfælgelser! Og er et Saar helbredet, saa hibringes man et andet endnu smerteligere.

Saa ofte vi, det være sig nu i huslig Lykkelighed eller i anden Lykke, paa vor Embedsvirksomheds Sebet eller noget andet Sted, paany har plantet et lidet Paradis — hvorlænge varer det? — saa visner det igjen bort for vore Dine, for at det ikke skal komme dertil med os, at vi fæster Nibder i et saadant jordisk Eden, og for at den himmelste Hjemve efter det himmelste Jerusalem skal blive vaagen og brænde i vort Bryst. Vi skal ikke vokse sammen med det jordiske. Efter det, da kommer der straks en Storm, som atter løsner Nibderne. Om det usorggjængelige skal vore Forhaabninger og Begjærligheder sluge sine Ranker allerede paa denne Side Graven. At leve i Evigheden og dens Glæder er Gudsfolkets storartede Kald.

Min Vej førte mig idag forbi en Bygningstomt, hvor man netop var befaftet med at undergrave en mægtig Lind. Allerede laa det høie Træs Nibder paa alle Sider blottede for Dagen, og det Dieblis var ikke længere fjernet, da den løvrigt skjulte stude styrt til Jorden. Ikke desto mindre blev en Hof Gutter på Spil omkring den. Noget stod for sig og har sit Navn i Barten, andre søgte at

Natte op ad dens vaklende Stamme; ja en sad allerede oppe mellem Grenene og syntes neppe at være tilbøjelig til at give Ngt paa Arbejdernes Udværster nedensfra. Og se, ogsaa en liden Fugl kom flyvende og fattede sig i den dyreste Gæntop og begyndte sin Joraarsfang.

Da tænkte jeg: Se, dette er et Billede paa Verden og dens Børns Digtet og Tragten. Er ikke ogsaa Verden dybt undergravet, den, som i sin nuværende Skikkelse, jo ligeledes har sin Tid og er viet til Undergang? Og dog drømmer Daarerne om Udbdødelighed, naar de graver sine Navne i dens Værk og omklamrer den vaklende Stamme, som om den for evig vilde holde Stand, og grunder sin Lykt i et henvisnende Løbverk. Og bog viser den maaste endnu idag forstedje under deres Fødder. Men i den lille Fugl deroppe i Toppen af spæller sig Billedet af Herrens hellige. Afsmok bor ogsaa de i den sorgjængelige Verden. Bugger Gud dem en Løbhytte af timelig Lykke, saa har de ikke noget derimod, men sidder færdige til Flugt i de smygefulde Grene. Snyter Træet, saa knuser det ikke dem i sit Fald. De håber sig op derfra, naar det bider Toppen, og flyver slyngend: opad. De bæres jo paa Gaabets Vinge, som naar langt udover det sorgjængelige. Og naar deres Støv falder sammen, da bærer Englevinger dem til Guds Bolig.

O, der gives ingen mere ophjætt Salling paa Jorden end et Menneſtes, som uafsladelig har Evigheden for Øie, og som urokkelig hviler i Gaabet paa et tilkomme Liv i Himmelen. En saadan svæver, som Profeten siger, over Jordens Gbider, og alt ligger anderledes for hans end for andres Øine. Paa tusende Ting, som Verden anser for det høieste og æstsværdigste, ser han ned som paa Tønt, og de Følelser, hvormed han gaar igennem disse saa høit priste Herligheder, er ikke meget forskjellig fra de, hvormed en moden Mand ser ned paa daarlige Børns Legetøj; stortartet i Forsagelse som i Tilgivelse.

Ligesaa sjernt fra sorgjængelig Lykt til at behage Menneſter, som fra smaalig Menneſtefrøgt, er han den ifandhed fæle Mand, ubunden af alt uden af sin Herres Ord.

De jordiske Forholde, hvori han lever, hænges ikke meget fastere hos ham, end de nordlige Landes Sneflo,

ker ved den hjemaddragende Trane. Oprigtig imod Brødrene, hjertelig og fordringsløs staar han ikke desto mindre iblandt dem som den lysende Alpetop blandt Bjergene, der trøstelig for Vandrerer om Natten allerede midt i det dunkle bærer den sig nærmende Dags gladelige Gjenſtin paa sin Spidse.

(L. W. Kummacher).

Om Indremissionen ihu!

Paa vort Synodemøde i Silvana blev Indremissionens Sag lagt os indtrængende paa Hjerter. Der blev vedtaget en Beslutning om at faa ifstand aarlig Subskription rundt om i Distriktets Menigheder til Indremissionen. Denne Beslutning bør da ogsaa efterkommes.

Man skulde derfor, saavidt muligt, i hver eneste Menighed og Prædikeplads i Distriktet tage fat paa denne Sag og faa tegnet ved Subskription saa meget som muligt til Indremissionen.

Guds Ord opfordrer til det.

Guds Ord opfordrer enhver Kristen til at lægge tilside noget af sit jordiske Gods til Guds Riges Fremme, Apostelens Formaning til de kristne i Korint gjælder ogsaa os. Han siger: Paa den første Dag i Ugen lægges enhver af eder hos sig selv tilside, hvad han faar Lykke til. 1 Kor. 16, 2. Af 2 Kor. 8, 2, og fl. ser vi, at de kristne i Korint havde taget Apostelens Formaning til Hjerter. Her roser han Korinthierne for deres Gavnildhed. „Thi efter Evne, det vidner jeg, ja over Evne var de af sig selv villige, det de indstændig bad os om at modtage deres Gave og Bidrag til Gjøpen for de hellige.“ Maatte en saadan Ros ogsaa kunne gives os her i vort Distrikt, at enhver af sig selv var villig til at bidrage efter Evne.

Ved Siden af denne aarlige Subskription til Indremissionen bør man ogsaa rundt om i Menighederne faa ifstand Missionsfester, hvor Offer optages til Indremissionen. Saadanne Missionsfester har vist sig at være til stor Velsignelse, ikke alene derved, at man paa den Maade gives Anledning til at yde sin Gave til Missionen, men ogsaa derved, at det retts Missionsind opeltes. Hver aar holdes begyndt med saadanne Fester, vil man

stiden ikke gjerne undvære dem. Lad os derfor ikke glemme at faa ifstand Missionsfester i vore Menigheder. Nu er det den rette Tid dertil. Herren har velsignet os rigelig, hvad det timelige angaar. Han har ogsaa velsignet os aandelig. Han har af Mjærlighed til os udgydt sit Blod for os, for at vi skal blive frelse og salige. Skulde ikke dette være opfordring til ikke at glemme Herren for alle hans Velsigninger mod os, saa at vi med Glæde og Villighed frembærer vort Takoffer til ham. Gud fylde vore Hjerter med Mjærlighed til vor Frelser, saa vi maa blive rige paa gode Gjerninger og gjøre os Venner med den urrette Mammon, at naar vi skilles herfra, da skulle annamme os i de evige Boliger!

Guds Naade maa bevare mig.

Johannes Holst, Præst ved Nikolai Kirke i Glensburg, sagde engang efter Afslutningen i Skriftemaal til en fattig, men troende Husmoder: „Se nu til, at De bevarer Guds Naade!“

Uden at svare fæstede hun sine Øine venlig paa ham. Da troede Præsten, at hun ikke ret havde opfattet hans Ord, og sagde: „Forstod De ogsaa, hvad jeg sagde til Dem?“ — Hun svarede: „Ja, vel forstod jeg Dem; men Guds Naade maa jo bevare mig.“

Præsten glædede sig over denne Bemærkning, som vidnede om hendes dybe, kristelige Erkjendelse, og sagde: „De har Ret, gaa bort med Fied!“

Forlad ikke eders egen Forsamling.

Teerstegen, den bekendte Guds Mand, reiste engang over et Vand sammen med en Sekteter, som gjerne ønskede at faa draget ham med sig til sit Part. De havde kun en meget strøbelig Baad paa Reisen. „Vil du ikke hellere springe ud af denne elendige Baad“, spurgte Teerstegen, „og prøv at komme til Land ved at svømme? Hvor let kan ikke denne strøbelige Baad gaa isytkler?“ — „O“, svarede den anden, „vi er dog altid sikrere i Baaden end i Vandet.“ — „Ser du“, svarede Teerstegen, „netop derfor agter jeg ogsaa at blive i min Kirkes lille Skib, selv om der i denne kan være meget, som er strøbeligt og usikkert som en Baad.“

Send Pacific Herald en ny Abonnent. Bare 30c for et helt Aar.

Tacoma.

Vor Frelser's evang. luth. Kirke af den Nordke Synode, Hjørnet af 17de og So. J. Sts., So. K. St. Sporvogn. Gudsstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndags skole Kl. 9:30 Form.

Ove J. H. Frens, Pastor
1701 So. J. St. Tel.: blad 8542

MORSE HARDWARE CO

1025-1039 Elk Str.

BELLINGHAM, WASH.

Coles' Airtight Heaters,
Majestic Steel Ranges,
Tin, Hardware, Doors,
Windows, Paints,
Oil, & Glass.
MILL SUPPLIES.

Hellige Betragtninger

af Johan Gerhard. „Se til at faa fat i denne verdensberømte lille Andagtsbog, og læs den flittig for dig selv og for dit Hus.“

212 Sider.

Indbunden = = = \$0.50

3 halv Morocco og Guldsmit \$1.25

Populær Symbolik

af Martin Synther. Luther'st Beviser til Prædelse af de forskjellige Kirker og religiøse Samfund.

380 Sider.

Godt indbunden = = \$1.25

Lutheran Publ. House
Decorah, Iowa.

Se paa den lyse røde Sap

Gud elsker en glad Giver.

(2 Kor. 9, 7.)

Paa „Guldlysten“ i Vestafrika i en By, som hedder Abilobi, findes der en liden kristen Menighed, og i denne Menighed lever der ifølge en af de nyeste Missionsberetninger en Smed ved Navn Theophilus, en ägte Kristensjäl, der tjener sin Gud uden megen Braak og Bram.

En Dag traadte denne Mand ind i Missionshuset til Missionären, som saa Dage iforveien var vendt tilbage fra Europa til sin Arbejdsmark. Han medbragte en Trækasse og bad Missionären om Tilladelse til at have den staaende i Forvaring hos ham; den indeholdt nemlig hans „Kauris“ (en bestemt Slags smaa Snegle huse, de trækkes paa Grässtraa, som Perler paa en Snor, og i Afrika bruges som Penge). I det samme lukkede han kassen op, og se! der var to Afdelinger i den.

„Dette her er mit Num!“ sagde Theophilus, idet han pegede paa den ene Afdeling; „og dette her ved Siden af“, tilføjede han, idet han med bænshellig Glæde førte Haanden igennem de der liggende Sneglehuse, „er Guds Num“. Derpaa lukkede han kassen, sat Nøglen til sig og gik stille og forniøiet sin Vej igjen.

Efter saa Dages Forløb traadte Theophilus atter ind i Missionärens Stue med en Pøse paa Skuldrene. Efter en venlig Hilsen gik han hen til Kassen, jatte Pøsen, som indeholdt Kauris, ned paa Gulvet og aabnede saavel den som Kassen. Derpaa greb han flere Gange af Hjertens Lust med begge Händer ned i Pøsen og kastede en hel Mængde Kauris i „Guds Num“; Resten tömte han ud i sit eget Num, lukkede saa Kassen og vilde til at gaa.

Uden at sige noget, havde Missionären, siddende ved sit Skrivebord, været Vidne til, hvad der foregik. Da Theophilus var færdig og vilde gaa, sagde han til ham:

„Ja, det er ret, Theophilus, jaadan skal det være; Herren vil give dig rigelige Renter af Pengene!“

Derpaa svarede Theophilus: „Hvad jeg giver Herren nu, har han givet mig først. Se, jeg havde forhen slet ikke noget; jeg var i dobbelt Forstand en Slave, länkebunden baade legemligt og aandeligt, og af disse

„Se paa den lyse røde Lap.“

Länker har Gud löst mig og antaget mig til sit Barn. Det er ham, der giver mig sin Velsignelse; hvad jeg er, er jeg ved ham; hvad jeg har, har jeg fra ham. Skal jeg nu ikke ogsaa gjöre noget for ham til hans Nages Fremvekt?“

Bed disse Ord straalende hans Ansigt af Glæde, og ifäleglad gik han til sit Hjem.

„O, lykkelige Theophilus!“ skriver Missionären; „hvor mange kristne findes der ikke derhjemme, som ogsaa leder af Naade og har Guds Velsignelse, og dog har de kun et eneste Num i deres Pengekasse, som de Dag for Dag pönser paa at saa fylde til Fordel for deres eget Hjäerte; et „Guds Num“ leder man forgyäves efter i deres Kasse.“

GAGEDDSON CO.

— Sälger —

paalidelige Klæder for Mænd til en og samme Pris for alle.
Clover Block, Bellingham, Wash.

Visell & Ekberg

äldste Bogfirma i Nordvesten.

Stort udvalg af

Norske Böger, Bibler, Salmeböger, Huspostiller, Skoleböger, nye norske Ordböger, Fortällningsböger, m. m.

Daabs- og Vielsesattester.

Wholesale Rates to Dealers, Ministers, Sundayschools and Libraries.

Billetter sälges med alle förste Klasses Linier til og fra Europa. „Drafts“ og „Money-orders“ til alle Steder i Norge

Visell & Ekberg

1308 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasom. HOFMANSDRAABER, NATTA-DRAABER, RIGABALSOM etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres expederes pr. omgaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,

1435 1ste Ave. Hj. Pike St.,
SEATTLE, Wash.

Se paa den lyse røde Lap.

Pacific Distrikts Prestes.

Aberg, O. G., Parkland, Wash.
Blåttan, J.,
bor 175, Rockford, Wash.

Borup, P.,
Cor. N og Pratt Sts., Eureka, Cal.

Bjerke, N. O., 19. og Donovan Sts.,
Bellingham, Wash.

Blicher P.,
Bohwell, Wash.
Christensen, M. A.,
125 State St., Ballard, Wash.

Carlson, P. N. M.,
693-26. St., W. Dakland, Cal.

Dale, J. D.,
Silvana, Wash.

Eger, Olaf,
933 E. 27. St., Los Angeles, Cal.

Foss, L. G.,
2930 Lombard Ave., Everett, Wash.

Grönsberg, O., 2428 Howard St.,
San Francisco, Cal.

Hagöes, O., 425 E. 10. St.,
Tel.: Scott 2095, Portland, Ore.

Hustvedt, S. B.,
927-34. St., Dakland, Cal.

Harstad, B.,
Tel.: State 64, Parkland, Wash.

Hellikson, O. G.,
Genesee, Idaho.

Hölden, O. M.,
W. 6-3. Ave., Spokane, Wash.

Heimdahl, O. G.,
Broadway, Everett.

Johansen, J., 204 I. St., Fresno, Cal.

Carlson, W. A.,
Livermore, Cal.

Keste, Theo. P.,
417 29th St., Astoria, Ore.

Norgaard, C. H.,
So. 172 Division Ave., Spokane.

Ordal, O. J., 1016 Gladstone St.,
Tel.: Red 711, Bellingham, Wash.

Pedersen, N., Santa Barbara, Cal.

Preus, Ove J. H., 1701 So. J. St.,
Tel.: Black 8542, Tacoma, Wash.

Skatteböl, O., Fern Hill, Wash.

Stub, S. A.,
1619 Minor Ave., Seattle, Wash.

Sörenson, S. W.,
Newman, Cal.

Stensrud, C. M.,
2456 How. St., San Francisco, Cal.

Tjernagel, S. M., Stanwood, Wash.

White, N. O.,
Silberton, Ore.

Xavier, N. P.,
Parkland, Wash.

Lutherist Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York.

Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter, Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.
Pastor C. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og naar Emigranterne hi steb Haand og Naad.
Bolt, som kommer fra Vesten, siges med Bolt Line Street car lige til Døren.

Dr. Louis S. Schreuder

norskt Läge og Kirurg.

Koncertid: 10-12 Form., 2-4 Eft., 7-8 Aften
Kontor:

219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.

PHONES: MAIN 4498, - 7285

DRS. ROBERTS, DOERRER AND BLODGETT

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.
Tel. James 1716

BILLIGT FARM

LAND

For Oplysning skriv til

BARBO & HALVORSON,
SUMAS, WASH.

UNIVERSITY**MEAT MARKET**

A. A. FANGSRUD, Prop.

Dealer in all kinds of

Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WASH.

STUDENT-

SUPPLIES

OF

All Kinds

Vaughan & Morrill
Company

926 Pacific Ave.

TACOMA, - WASH.

Lien's Pharmacy

Skandinaviisk Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter expederes hurtigt.

Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave

Sam Crow
House
Furnishing
Company.

Comp. udvalg af

Møbler, ovne og croeckerv.
225-27-29 RIVERSIDE AVE,
SPOKANE WASH.
Telephone Main 2494

„Pacific Herald.“

et kristeligt Ugeblad, a religious weekly, udgivet af Prestekonferensen for Pacific Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til Pastor D. J. Erdal, Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Bekjendtgørelser og Notiser indsendes til Pastor Ove J. H. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besørjes af Pastor H. M. Tjernagel.

Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

for Maret.....50 cts
Halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Luther College Band.

Det i flere Uger med stor Forventning imødesede Besøg fra Prof. C. A. Sperati, Miss Loe og de kjække Gutter fra vort Luther College fandt Sted forrige Onsdag. Da de kjære Venner fra Decorah kom som Repræsentanter for vort Samfunds ældste Læreaanstalt, som har en varm Plads i vore Hjerter, saa var det ganske naturligt, at saa godt som hele Menighedens haande smaa og store tog sig fri den Dag og samlede sig for at byde de kjære Gæster velkomne og lære dem at kjende.

Til denne Ende samlede man i Akademiets Spisefal, som var dekoreret for Anledningen med Grønt og Blomster, samt med Luther Colleges og Pacific Lutheran Academys Farver. Lige over Indgangen til Skolen var der opreist en Væspport med Ordet „Velkommen“ ogsaa i begge Skolens Farver.

Ved 11 Tiden ankom Gæsterne med Prof. Sperati i Spidsen. Tilrods for at de havde reist meget og spillet baade sent og tidlig, var de dog i sine nette Uniformer og solbrændte Ansigter meget muntre og kjække at se til.

Efter at de havde hvilet sig lidt, som ledtes alle i Spisefalen, hvor Pastor Ga rskod bad om Guds Betsignelse over Mødet.

Da man havde spist, bød Past. Ga-

stad paa sine egne og Forsamlingens Vegne Gæsterne velkomne omtrent som følger:

Pastor Ga rskods Tale.

Den ærede Forsamling og navnlig vore Hædersgæster bedes undskyldte, om vi nu maa lægge Beslag paa eders Opmærksomhed en Stund.

Anledningen er nemlig en Høitid, som mange af os ikke venter at opleve mere her i Livet. Det er os dog en stor Begivenhed, Glæde og Ære at kunne byde eder, kjære Gæster, Prof. Sperati og Luther College Kor velkomne iblandt os.

Hjertelig byder vi eder velkomne som Slægtninge, Bødn af vor „Alma Mater“ Luther College, den ældste høiere Læreaanstalt blandt Nordmænd paa den vestlige Halvkugle. Velkomne som Repræsentanter fra vort ganske Kirkesamfund, fra de ældre Menigheder, der nu i et par Menneskealder har ført Herrens Krige i dette Land. Hjertelig velkomne som rette Musikanter fra kristne Hjem rundt omkring i Samfundet.

Vi fryder os inderlig over, at eders Rejse hid har været som et Triumftog, rigt paa Laurbær og Hæderskranse. Men ikke bare dette, at I er slinke, maaste ualmindelig slinke Musikanter, fylder os med Glæde og løfterige Forhaabninger. Dette alene vilde aldrig have bragt det tørre og prosaiske Parkland til at rejse sig for i Flok og Følge at samles om eder til Fæst som paa en Helligdag. Nei, men vi ser i eder en ubestrikelig høiere og værdigere Slags Musikanter.

Vistnok synes vi, at det Slags Musik, som I leverer, er den vældigste og mest majestætiske af al Musik. I disse Instrumenter har den livløse Skabning forenet sig med de ædleste af alle synlige Væsners Gaver og Kræfter til at frembringe en Musik, der er en Blanding af menneskelig Beaandning og Metaltungers Styrke, til at juble og raabe, saa alt andet maa forstumme, og man rives med ja henrykkes til at tænke paa Engles Trompeter og Guds den store Basune, der skal lyde paa den sidste store Samlingskoncert til Guds Børens Ære og Herligheds Frihed. Men naar nu I under er menneskelig Mesters Takstok med nogle saa fingergreb, uoverkbare Drift og Naade af eders Mænd, kan leverer en saa majestætisk samstemmende Musik, hvad kan da ikke den himmelske Mester, Jesus Kristus, med sin Kjøp

og Stav udrette med eder som levende Instrumenter, opvarmede og fyldte af hans Munds Naade, naar I snart staar frem i Guds Kirke iførte den himmelske Uniform, som er Guds den fulde Rustning og Færdighed i Fredens Evangelium? Saadanne Musikanter ser vi i eder, og dette er det, som har samlet os om eder og som fylder os med glade Forhaabninger om eder og eders fremtidige Arbejde i Kirken. Vi tror, at der blandt eder nu sidder Mænd, maaste I alle er saadanne, som snart frimodig vil træde i Strøken for Guds Kirke, og gennemgibbede af Guds Naade som lærde Mænd med Sandhedens Fakkellyste Løgnens og Mørkets odne Trolde bort fra Guds Kirkegænger og Bingeard, enten de maatte kaldes Evolutionsprofeter eller den høiere Kritiks saakaldte Videnskabsmænd. Som saadanne er det vi byder eder hjertelig velkomne til dette vort Nybygge.

I er komne lang Vej hid til det stille Hav. Dette er Occidenten, som I gjerne kan kalde Verdens Ende; thi her kan I række Haanden over til Orienten, hvorfra al Oplysning og Kultur er kommen, og dog er I ikke vestenfor Folkestikken, thi jeg kan fortælle eder, at I paa en Linje trukket fra Ost til Vest endnu ikke er komne til Centrum af de forenede Stater. I maa endnu 100 Mil ret vest herfra. I ser da, at her er Vidder nok og Fremtidsarbejde. Men lad ikke mig opholde eder. Vi har en Godveirspaaemand blandt os, nemlig Ballards Solstinsprojekt; Past. M. A. Christensen har nu Ordet.

Pastor Christensens Tale.

Kjære Studenter!

Før Maret 1890 var der blot 3 Gutter fra Vestkysten ved Luther College. Et lyst Hoved kaldte dem „de Vise fra Vesterland“. Alle 3 slap de ind i Septima og strævede haardt med at følge med i sin Klasse. Den ene fulgte saa langt som til Quarta, men da han kom til Xenofons Anabasis, h'ev han forstærket og reiste til Vestkysten igjen for sin Helbreds Skyld. Den anden fik lokal Berømmelse af et Svar han gav. Det var i Quarta og Spørgsmaalet gjaldt om det frugtbareste Land i Verden. Guttens pro- testerede mod det som stod i Bogen, og da Læreren spurgt om, hvor han vel troede det frugtbareste Sted

i Verden var, sagde han bestemt: „Stanwood, Wash.“

Men der var dog en Ting, som disse 3 Gutter fra Stillehavskysten var hjertelig enige i, det nemlig, at de elskede sit Hjemsted — den sjerne Kyst, hvorfra de kom. Ofte sad de deroppe i det gamle Quintas Klassesværelse og talte sammen. Naar de saa ud over Nafsen ved Upper Iowa Elven, tænkte de med Bemød paa de vakre Fjeld og Fjorde ved Puget Sound. Og naar de saa gamle Johannes kjøre „Hard-Coal“ og Brænde, og Bladene paa Campus begyndte at gulne til Høsten, og naar de hørte de første Hvin af den kolde Novembervind, da tænkte de paa det deilige Sted der vest, hvor den venlige Bris er mild og kjellig i Januar som i Juni, og hvor man maa se i Almanakken for at vide Marstiderne. Og naar undertiden en ushyldig „Peep“ kom opover Strøken med en Snippe af Smaasjil, han havde faaet i Upper Iowa River, da tænkte disse Gutter med Stolthed paa den 3 Fod lange Vaks, som træktes i Puget Sound, de tænkte paa sit Mafsa, hvor du paa en Side af Skibet kaster Krogen ud og tager Fisk, paa den anden drager op Is til at lægge den i.

Paa denne Tid kom der 3 Studenter til Colleet fra Zululand. Naar man talte om deres Hjemstavn, sagde man altid „derude“, nemlig i Zululand, og naar man talte om deres Hjem, som kom fra Vestkysten, sagde man „derude“. Om Vinteren holdt Zuluerne paa at jorgaa af Kulden og om Sommeren holdt Heden paa at gjøre Ende paa dem fra Vestkysten.

Men med alt dette var Luther College et godt Sted at komme til, og kan nogen af disse Gutter gjøre noget godt i Verden, da skal deres „Alma Mater“ have Æren derfor. Nu er vort Ophold der, som et fagert Møde. Vi tænker paa College-Digterens beaandede Ord:

„Vel jeg mindes de glade Dage,
Da jeg i Nifelheims lune Sale
Sad og røgte med andre gale.“

Men I tror ikke, hvor glade vi blev, da vi hørte, at I vilde komme og holde Konserter her. Det er som Drømmenes og Nisternes Opsyndelse. Mer og mer er Kysten bleven anerkjendt. Mer end en har her i vort deilige Alma fundet Ly og Hjem paa sine gamle Dage. Dog får er

„Se paa den lyske røde Nap“.

det et Ungdommens Land. Der er ingen Ting, vi saa faart trænger som unge Mænd, der virkelig vil noget i Verden. Maafla med sine store Rigdomme, den storlagne Handel med Orienten, Kysten med sine herlige Resourcer, alt dette giver Virkefelt for unge Mænd, der virkelig vil noget. Her spørges ikke om, hvem du træffer til at være, heller ikke hvor gammel eller ung du kan være, her spørges fornemmelig efter, hvad du i Virkeligheden er.

Og tånk nu kjære unge Studenter paa den Kyst, som ligger for eder. Her er tusinde af vore Landsmænd i disse store Byer og spredte Skove. Her skal Menigheder stiftes, her skal bygges Kirker, Barne-skoler, Akademier og Colleges. Her er i sandhed et stort og herligt Felt for unge Mænd, der besidder den Videlyst og Opofrelsesøve, som Kristi Evangelium giver. Mine kjære Studenter, skalde det nogen Gang blive trangt for eder der hvor I færdes, da tånk paa den herlige og lovende Kyst. „Her er Solstien nok, her er Sædesjord nok, Bare vi, bare vi havde Kjærlighed nok“.

Og skalde det hændes, at I kom igjen, da vår forvisset om, at I skal være hjertelig velkomne til Stillehavskysten — til Fremtidens Land.

Prof. Houg blev derpaa opfordret til at sige nogle Ord og talte omtrent som følger:

Prof. Hongs Tale.

Kæde Forsamling og i år I kjære Gjester fra Luther College!

Naar jeg ved denne Anledning skal sige lidt om „Vore Skoler“ og deres Ungdom, vil jeg begynde med Begyndelsen og betone Ordet „vore.“ Vi ved alle saa indtelligt vel, hvad vi mener med vore Skoler. Vi mener naturligvis Luther College, Luther Seminar og den lange Række af Akademier og ikke at forglemme vore Menigheds-skoler. Disse Skoler kan vi kalde eller burde ialfald kunne kalde vore. Vore Forældre og Bedsteforældre har jo under mange Savn, tungt Arbejde og megen Selvfornægtelse bygget dem, støttet dem, fredet om dem og elsket dem, og vi, deres Gjenkommere, har maaledes bare heri en Grund til at kalde dem vore. I denne Forsamling er der vel ogsaa mange, som selv har været med at lægge tunge Læg for disse Skoler, og

disse kan da med endnu større Ret bruge Ordet vore, naar de taler om disse Skoler. Og vi, som har været Elever ved en eller anden af disse Anstalter, har kanske endnu større Grund til at kalde dem vore, da vi, bevidst eller ubevidst, har bragt med os noget fra dem, som sidder fast i Marv og Ben og er blet ligesom til en Del af os selv.

Der er ogsaa en anden Grund, hvorfor vi kalder disse Skoler vore, den nemlig, at de staar som Repræsentanter for det, som er særegnet for os som et Folk. „Blod er tykkere end Vand“, siger et engelsk Ordsprog, for at betegne, at selv der, hvor Slegtstabet er lidet, er det dog bedre end intet. Alt Blod er tykkere end Vand, gjælder nok ogsaa blandt os Norske og Norsk-Amerikanere, endstjunt endel og i år de yngre kanske kan være tilbøielige til at tro, at de er fuldblods Yankeeer, fordi de kan snakke engelsk ligesaa godt som Yankeeerne. Faktum er dog, at vi Norske eller Norsk-Amerikanere er af fælles Rod, har fælles Karaktertræk, fælles Ansigtstræk og Hudfarve endog, fælles Formaal og fælles Tænke-maade. Alt dette binder os sammen og bør binde os sammen. Vi har faaet meget godt i Arv, som vi bør overføre paa amerikansk Grund, og dette kan vi gjøre bedst, naar vi holder sammen. Og netop her er det, at vore Skoler kan komme os til Hjælp ved at skabe Bevidstheden om vor fælles Arv, give den Form og Farve og indplante den i den opvoksende Slegt og saaledes knytte Far og Søn, Mor og Datter, Fortid og Fremtid ihob.

Men den allervigtigste Grund til at vi kalder disse Skoler vore, er vel den, at de i det væsentlige repræsenterer vor Opfatning af Livet, vor Livslyst. Og dette er vel det, som maa blive det afgjørende for hver tånkende Mand og Kvinde, naar de skal bestemme, til hvilken Skole de skal yde sine Midler og sende sine Børn. Vi, som virkelig for alvor tror, at den rette Opdragelse bestaar deri, „at det Guds Menneſte blir fuldkommen og dygtiggjort til al god Gjerning,“ vil ikke og kan ikke kalde den Skole vor, som blot udvikler det rent menneskelige hos den unge. Vi, som har lært, at „langt mere værd end det røde Guld, det er sin Gud og sig selv at kjende,“ kan naturligvis ikke betragte som vor eller støt

„Se paa den lyse røde Lap.“

og elske som vor en Skole, som lærer den unge hverken ret at kjende sig selv eller sin Gud. Og vi, som fra vor Barndom af har lært at bede „Tilkomme dit Rige,“ og ikke har glemt det eller lagt det af, kan heller ikke som Opdragere anerkjende noget andet Formaal for vort Arbejde, eller støtte nogen Anstalt, der sætter sig et Formaal, som strider imod dette.

Og netop fordi vi tror og ved, at disse vore norsk-amerikanske Skoler er vore i Ordets bedste og fuldeste Betydning, netop derfor er det, at vi støtter dem, elsker dem og følger deres Udvikling med Interesse fra Mar til Mar.

Og da vi ogsaa ved, at den Ungdom, som besøger disse Skoler, ogsaa lærer i den Skole, de gaar og tilegner sig de samme Sandheder og de samme Principer, vi selv som kristne tror paa og kjæmper for, netop derfor interesserer os ogsaa denne Ungdom i en særlig Grad; thi vi tror og haaber, at de om nogle saa Mar, naar vi kanske ligger i vor Grav, vil fortsætte det Arbejde, vi har begyndt, forsvare de samme Sandheder og sprede Lys og Fred i stedse videre Kredse.

Og derfor er vi idag saa inderlig glade ved at have blandt os en Skare af unge Repræsentanter fra den af vore Skoler, som har gaaet i Spidsen for det Arbejde, som staar os alle saa nær.

Og som Repræsentant for Pacific Lutheran Akademi, som er en Datter af hin gamle der Ost, vil jeg saa Lov til at ønske eder alle paa det hjerteligste velkomne. Det er sjeldent, at vi herude ved Landets yderste Grænser faar komme i saa direkte Berørelse med Hjertet af vort Samfund, som vi gjør det idag, og derfor er dette Besøg os dobbelt kjærkomment.

Det er vel neppe rimeligt, at mange af eder, kjære Gjester, kommer til at gjentage Besøget som Musikkorps; men vi haaber, at ret mange af eder vil komme herud som Prester, Missionærer og Lærere, kristelige Sagsførere, Læger og Forretningsmænd. Vi har en uhyre Arbeidsmark, og vi trænger Mænd, som baade kan noget, tror noget og vil noget.

Pastor Preus Tale.

Pastor Preus blev derpaa introduceret og talte omtrent saa:

Kæde Forsamling!

Blant mange andre Ting, som vi lærte i Decorah af vor kjære gamle

Seattle.

Immanuel's lutheriske Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union car.

Guds-tjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8.

H. A. Stub, Pastor.

1619 Minor Ave. Tel.: main 7783

Hann's Studio

Artistic :: Photographs

J. B. HANN,

209 1-2 West Holly Street, Bellingham, Wash.

Skandinavisk :: Apothek.

Alle skandinaviske Mediciner erholdes.

Henry Engberg

Graduent fra Kjöbenhavn Universitet

Cor. Elk & Holly.

BELLINGHAM, Wash.

GRIMSTED SHOE Co

205 Holly St., (Clover Blk).

Er den eneste norske Skohandler i Bellingham, Wash.

FAWSETT BROS.

--- Manufacturers of and Dealers in ---

Farm Implements,

Wagons, Harness

Hardware, Cream Separators, Bee

Supplies.

BELLINGHAM, WASHINGTON.

Schlender Bros.

Juvelerere og Optikere.

Dine undersøges af uerksamerede Optikere frit. — Handler med Diamanter, Uhr, Gulds- og Sølvvare. Uhr-reparatør.

113 West Holly St., Bellingham, Wn.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and

Licensed Embalmers

PHONES - - Office Main 181

Residence - Red 3681

Main 2812

Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn.

Om I tænker paa at rejse til Gamle Landet, eller I vil sende efter nogen af eders Bekjendte, saa kom til

Lunn Steamship Agency

Vi repræsenterer:

Scandinavian,

American, Cunard,

White Star

med flere Linjer.

REAL ESTATE Eiendomme for udenomsboende haandteres.

Vi har det eneste Skandinaviske Bilet Kontor nord for Seattle. 103 E. Holly Str., Bellingham, Wash.

Prof. Carlo A. Sperati.

Miss Emma Theoline Roe.

Profesfor Larfen var ogsaa dette, at „alle Forsømmelser skal meldes snarest mulig, helst forud“. Det maa vel kaldes en Forsømmelse af mig, at jeg ikke har forberedt nogen Tale for Anledningen. Derfor melde jeg det paa Forhaand og beder om Undskyldning.

Det, som jeg alligevel skal forsøge at sige nogle Ord om, er dette: „Er Arbejdet i Guds Kirke en personlig Opofrelse?“

Da jeg først hørte dette Emne nævnt, slog det mig, at hans Mening, som gav mig Temaet, var, at jeg skulde give et benægtende Svar paa dette og drage Beviserne fra min egen Erfaring. Men ved at tænke lidt nærlere over det, kom jeg til det Resultat, at Spørgsmaalet maatte besvares saa: Ja, det er Opofrelse. Og netop fordi det er Opofrelse er det en saa herlig Gjerning at arbejde i Guds Kirke. Ulykkelig den Mand, hvad hans Livsstilling end er, som ikke kan ofre nogen Ting! Men lykkelig den Mand, som kan ofre meget! Lykkelig den, som kan ofre alt! Derfor er sikkerlig en tro Kirkens Tjener den lykkeligste af alle Mennesker, fordi han har ofret ikke alene en Del af sin Formue, sine Gøner, eller sin Tid, men sig selv, sit hele Liv med alt, han har og eier, for Guds Riges Sag.

Det var vist Meningen, at jeg skulde tage mig selv som Eksempel. Man vil derfor undskyldte.

Mange syntes vist, at det var en stor personlig Opofrelse for mig, da

jeg besluttede at rejse til Seminariet for at studere Teologi, istedetfor at blive en professionel Baseball-Spiller, og mange talte, som om det var en stor Opofrelse fra min Side at rejse fra Baltimore hid til Tacoma. Og dog var det vel neppe en lykkeligere Time i mit Liv, end da jeg modtog Skaldet fra Tacoma. Trods det store Ansvar, som følger med en Prests Arbejde, trods det, at det vilde falde vanskeligt at fylde min Forgjængers Plads, trods Følelsen af egen Udygtighed, saa var det dog med Glæde, at jeg drog vestover, med Glæde jeg har gjort mit Arbejde hidindtil og med Glæde jeg ser Fremtiden imøde. Hvorfor? Fordi jeg har faaet ofre lidt for ham, som ofrede sig selv for os.

Det er ogsaa mit Ønske, at alle unge Benner, som idag besøger os, vil saa det Syn paa Livet, om I ikke allerede har det, at I finder eders største Lykke i den Opofrelse, som der er i Arbejdet i Kirkens Tjeneste.

Og tilslut et hjerteligt velkommen til Kysten, og da særlig til Parkland og Tacoma, som ligesom hænger saa nær sammen. Maatte eders Besøg blive til Glæde og Velsignelse baade for eder og os.

Pastor Stubbs Tale.

„Tro Tjeneste i Guds Kirke den mest lønnende og tilfredsstillende Gjerning“.

Mine Damer og Herrer og unge Benner fra vort Luther College.

I har nu, fra de forrige Talere, hørt

mangt og meget, som I teoretisk vil erkende er meget godt og sandt. Det er noget andet at lægge det praktisk tilrette for eders og vore Hjerters vedkommende.

Vi Mennesker er Egoister og derfor ser vi nærmest paa Livet og vor Gjerning i det Lys. Vi vil gjerne blive til noget i Verden, gjerne være saadanne som kan noget, vil noget og tror noget. Der er intet syndigt i at søge en Stilling i Livet, som vil være tilfredsstillende og lønnende. Det er kun en Følge af den i os indplantede Attraa efter at søge vort bedste paa en ærlig og redelig Maade.

Naar her ved denne Anledning skal siges nogle Ord om den Gjerning, som Taleren betragter som den mest tilfredsstillende og lønnende, saa er det med Henblik kun paa saadanne, der er tro i sin Gjerning. Intet godt, tilfredsstillende eller lønnende kan opnaaes en, der ikke er tro i sin Gjerning, hvad den end kan være, og især er dette Tilfældet med dem, der træder ind i Guds Kirkes Tjeneste. En utro Tjener i Guds Kirke er uden Tvivl det ynkeligste og elendigste af alle Mennesker; thi han faar ingen Tilfredsstillelse og Løn hverken af Gud eller Mennesker, hverken i Tiden eller i Evigheden. Den tro Tjener derimod faar Tilfredsstillelse og Løn, ikke af Fortjeneste, men af Naade. Han har den Tilfredsstillelse her i Livet, at han bringer sine Medmennesker det

bedste Menodie — Guds Ord — og han har det sikre Haab, at han hinsides faar en Naadefuld, der overgaaer alt, han har kunnet tænke sig, eller har turdet haabe.

Taleren har seet Tilfælde, hvor en Prest har staaet op midt paa Natten og taget ud 16 Mil i rygende Uveir og Kulde, og dog paa Morgensiden kommet hjem saa glad som et lidet Barn, der har faaet en Gave. Han har seet Prester vie sit Liv i Arbejde og Forsagelse og dog stille, rolig og tilfreds. Ingen anden Gjerning har saadanne bitre Sluffelser og saadanne dybe ukunstlede Glæder. Andre ærlige Forretninger er paa sin Naade lønnende, men ingen Gjerning, som saadan, tilbyder den Tilfredsstillelse her i Livet og den Løn hinsides, som tro Tjeneste i Guds Kirke.

Prof. Sperati svarede paa sine egne og Musikforpiets Vegne og sagde blandt andet, at det at komme til Parkland var som at komme hjem, og dette gjaldt ikke bare for hans eget vedkommende, som var kjendt her og havde arbejdet her; men det gjaldt ogsaa for Gutternes vedkommende, de fleste af hvilke aldrig havde seet Parkland før; men de følte dog, at de ligesom var paa kjendte Tomter, og derfor var det vel ogsaa, at de nærlagt instinktmæssig, saasnart de var ved Indgangen, lod sit College Mell lyde, noget som de ikke havde gjort, siden de forlod Decorah.

Om Aftenen gav Musikforpiet en Konferti i Gymnastiklokalet. Den var en i alle Henseender afgjort Sukkes og modtoges med stormende Bisald.

Næste Dag drog Musikanterne til Tacoma, hvor de spillede i Tacoma Theater for fuldt Hus.

Mange Parklændinger drog til Tacoma den Aften for at høre dem spille endnu engang.

Past. N. P. Xavier holdt en Tale om „Kirkens Opgave og Anledning her paa Kysten“, men da Pastoren for Tiden er fraværende, har vi ikke været istand til at faa fat paa den, men haaber vi skal faa den ind i næste Nummer.

— „Naar man glæder sig sammen med mange, saa er ogsaa Glæden hos de enkelte fyldigere, fordi den ene opvarmer og opflammer den anden.“

„Se paa den lyse røde Kap“.

Bort Arbeidsfelt.

Tacoma.

Formand Jøfs afslagde et venligt Besøg paa vort Kontor Tirsdag Formiddag.

Sangerne over sig flittig til Koncerten næste Søndag. Mandag Aften havde Tacoma og Parkland Korene fælles Prøve her.

Torsdag Aften kommer vore kjætte College Gutter igjen og gæster Tacoma for en Uges Tid.

Luther College Band og Kor vil give en Aftenunderholdning i Vor Frelfers Kirkes Basement, Hjørnet af 17de og J Streets, Tacoma, Onsdag Aften den 29de August.

Pigeforeningen møder Fredag Aften i Kirkens „Parlor“. Søstrene Storey og Søstrene Beck bevarter. Prof. og Frue Sperati vil være tilstede og hilse paa gamle Venner og Sognebørn

Past. Harstad prædiker i Vor Frelfers Kirke Søndag den 26de ds. Luther College Koncert Band bliver ogsaa tilstede. De spiller Salmerne og desuden den delige „Payer from Lohengrin.“

Koncerten, som gaves i Tacoma d. 16de August af Luther College Koncert Band og Kor under Ledelse af Prof. Sperati, var i alle Maader særdeles vellykket. En stor og begejstret Forsamling fyldte det gamle Operahus, og efter Bifaldene og Udvalgte af de bedste Kunstnerne at domme, overgik den Musik, som præsteredes, alles Forventning.

Men det, som har gjort et stærkere Indtryk paa vore Folk end noget andet ved Troupens Komme, er Gutternes Optreden baade ved Koncerten og udenfor. At de er Studenter fra en kristelig Skole, er klart at se, og det glæder vi os over.

End Tacoma.

Søndagskolen, som begynder for sin Uge siden med 14 Børn, havde sidste Søndag et Antal af 20.

Past. J. D. Dale holdt sin Diktaafsløjes Prædiken sidste Søndag. Paa Guldmagt fra Formand Jøfs blev

han indført af Past. Ove J. H. Preus. Gud velsigne baade Prest og Menighed i deres Arbejde her.

Ballard.

J Drillia skal Menigheden Søndag den 26de Aug. holde Missionsfest. Efter Gudstjenesten i Kirken gaar Forsamlingen over til Lunden ved Herman Nelsons Hjem, hvor Middag indtages. Vi ventter flere Venner med os den Dag.

Konfirmander indskrives i Zions lutheriske Kirke Lørdag den 1ste September kl. 10. Der bliver baade norsk og engelsk Klasse. Bøger kan faaes paa Prestens Kontor.

Menigheds-skolen begynder Mandag den 3die Sept. Den Dag indskrives Børnene og det egentlige Skolearbejde begynder den følgende Dag. Gud velsigne Arbejdet baade for Konfirmander og Skolebørn.

Af Aftens Besøgende har følgende seet indom til Ballard: Miss Lovise Grinde, Blair, Wis., Prof. E. O. Kaaja fra Medwing, Minn., og hans Svigerbroder, Johan Olsen, fra Thor, Iowa.

Mange i Ballard har udtalt sin Anerkjendelse af den Konfert, som Luther College Band gav i Seattle forrige Uge. Studenternes hele Opførsel og Opførsel, baade ved og udenfor Konferten, gjorde et meget godt Indtryk. Dette kunde saameget mere paa sig fjernes, da de fleste Studenter ved saadanne Leiligheder bærer sig som var de halvgale. Hjertelig Tak skal hele Troupen have for godt Besøg!

End Bellingham.

Det var et Par Bryllupper, jeg skulde berette om denne Gang. Det ene skulde have været skrevet om før, men det er jo bedre sent end aldrig.

Torsdag den 19de Juli holdt Mr. og Mrs. Moldrem Bryllup for sin Datter, Anna Serine, som da blev egteviet til John Theodor Halvorsen. Vielsen foretoges af Past. A. D. Bjørke i Vor Frelfers Kirke. Omkværet 100 Gæster var tilstede. Som Brudepiger fungerede Marie Malbreum, en Søster af Bruden, og Miss Millie Sater, og Brudepionde var Julius Moldrem og Leif Olson. Kirken var

smagsfuldt dekoreret med Blomster og grønt. Efter Vielsen samlede man i Mr. Moldrems hyggelige Hjem, hvor man blev bevariet paa det aller bedste.

De nygifte skal bosætte sig i Napavine, hvor Mr. Halvorsen har Ansettelse i N. P. Tjeneste. Baade Mr. og Mrs. Halvorsen tilhørte Vor Frelfers Menighed og vil blive savnet, da de var aktive Medlemmer i alle Menighedens Gjøremaal.

De ledsages af de aller bedste Gæster om Herrens rige Velsignelse i deres ægteskabelige Liv.

Onsdag den 15de August blev Miss Mathilde Caroline Olson ægteviet til Mr. Andreas L. Stenwig. Vielsen foretoges af Past. A. D. Bjørke i Mr. Stenwigs hyggelige Hjem. Brudepiger var Miss Nellie Side og Brudepionde Lorents Stenwig. Huset var nydelig dekoreret. Efter Vielsen blev der serveret Forfriskninger. Kun Familiens nærmeste Slægtninge og Venner var tilstede.

De Nygifte skal bo i Syd Bellingham, hvor Mr. Stenwig har Skredderforretning.

Mrs. A. Sater afrejste sidste Søndag til Astoria, Ore., for at besøge sin Datter, Mrs. Pomeroy. Hun ventter at være borte en Maanedes Tid.

Luther College Band og Choir, assisteret af Miss Loe, havde Konfert her i Bellingham Mandag Aften den 13de August. Tilrods for at det var paa en uheldig Dag — der var nemlig Cirkus i Byen — saa havde de dog en anseelig Forsamling. Konferten var en Kunstnydelse, og vi her i Bellingham vil kun saa Lov til at underrette alt det gode, som har været agt om Musikanterne og deres Instruktør.

Genejee: Søndag den 9de September Gudstjeneste i Vor Frelfers Kirke kl. 11 Formiddag.

Eng. Luth., Genejee, kl. 3 Efterm.

Lake Bay.

Om Gud vil, bliver der Søndag den 2den September norsk Gudstjeneste i Skolehuset ved Lake Bay.

Samme Eftermiddag overhøres Børn paa norsk og engelsk i Huset hos Mr. Gaard. Alle er venligt indbudne.

N. P. Kavier.

Bekjendtgjørelser.

Læreropst.

Zions luth. Menighed, Ballard, Wash., ønsker en Lærer for Menigheds-skolen. Lønnen er \$40 pr. Maaned. Skolen begynder den 3die September og varer 8 Maanedet. Der undervises i samme Fag, som i de 4 første „grades“ i Common-skolen, samt Religion, norsk og Salmesang. Respekterende melde sig straks til Undertegnede.

M. A. Christensen, Ballard, Wash.

Søndag den 16de Sept. Gudstjeneste i Trefoldigheds Menighed, Clarkston og Lewisston kl. 11 Form.

D. S. Hellefson.

Pastor D. Hagoes, Portland, Or. 425 E. 10 St., Phone: Scott. 2095.

Vor Frelfers stand.-evang.-lutheriske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af E. 10 og Grant Sts. Tag Sellwood, eller W. N., eller W. W. Sporvogn til E. Grant St. Gudstjeneste hver Søndag Form. kl. 11 og Aften kl. 8.

Kelso, Ore. Gudstjeneste efter Tillysning.

Merkt!

Enhver af vore Prester bør snarest mulig indsende sine lovede Menighedsannoncer. Hver Menighed i Skabet bør nævnes ved Navn, ligesaa Stedet, hvor de findes. Endvidere bør Prædikeplads opgives, og hvor det er muligt Tiden for de regelmæssige Gudstjenester paa de forskjellige Steder.

..THIEL & WELTER..

Complete Housefurnishers,

1312-1314 Commercial Str., Opp. Post Office.

Vi har i os sidste Lager Husgeraad i Bellingham. Deres Kredit er god hos os, saa De kan udsjøre Deres Hjem ved at gjøre smaa ugentlige eller maanedslige Afbetalinger. - Giv os Anmeldning til at give Dem vore Priser, naar De skal udsjøre Deres Hjem.

Parfklundheder.

— Past. N. P. Xavier er reist til Stamwood for at betjene, medens Past. Tjernagel er i Osten.

— Mrs. Elie M. Krefing, som har tilbragt en Maanedes Tid i Bellingham, siden hun sidst var her, er nu tilbage igjen og har bragt sine to Smaapiger med. Næste Søndag spiller hun ved Sangerfejsten i Tacoma.

— Prof. C. A. Omie, forhenværende Lærer ved Willmar Seminar og de sidste to Aar Bestyrer for Spring Grove High School, har været med og spillet i Luther College Band paa Reisen herud. Han har nu antaget Bestyrerposten for Glenwood High School, og paa Grund heraf maatte han stille Selskab med Banden i Tacoma.

Til Indremissionen.

- Konf. Offer i Jannuets Menighed, Past. Ordals Kald.....\$25.25
- Konf. Offer i St. Johs Menigh., Pastor Ordals Kald..... 4.75
- Offer i Everett, Pastor Jøns Kald 26.00
- Offer i Syd Bellingham, Past. Bjertes Kald..... 10.36
- Konf. Offer i Arlington, Past. J. C. Dales Kald..... 10.15

- Konf. Offer i Genesee, Idaho, Past. O. G. Helletjons Kald..... 7.75
- Miss. Offer i Ballard, Past. Christensens Kald..... 15.15
- Miss. Offer i Bellingham, Past. Ordals Kald..... 15.16
- Konf. Offer i Silvertown,..... 29.50
- " " i Barlow, Past. A O Whites Kald..... 11.50

Klasmissionen.

Ved Past. Grønberg, Collect ved Ungdomsforeningens Picnic..... \$18.00
N. J. Hong, kasserer.

Altenburger

Nye Testamente

med fortaler og anmerkninger af dr. Martin Luther samt med Mag. Veit Dietrichs summarier og Franciscus Bierlings fortaler og slutningsbønner til kapitlerne, med Weimarbibelens forord, indholdsangivelser til St. Jakobs brev og St. Johannes's Åbenbaring. Særdeles skiftet til husandagt.

554 sider uden folio.

- 3 velstbind = = = \$2.00.
- 3 presjet skindbind = = = \$2.50.

LUTH PUBL. HOUSE,

Decorah, Iowa

Giv AGT!!

Da den forestaende Snohomish County Høst-Årsmøling skal afholdes i Everett, August 29de til den 2den September og en selvagt Ting alle vil besøge den, vil vi igjennem „Pacific Herald“'s Spalter igjen indbyde de Besøgende at visitere vor rummelige Butik.

Vor nye og rige Varebeholdning af Herreklæder, unge Mænds, samt Gutteklæder og Udstyresartikler for store og smaa haves i nyt Udvalg. Vi garanterer alle vore Klæder at være af bedste Faconer og Farver. Overstraffer og Regnkappper (Cravenettes) i alle Størrelser til rimelige Priser.

Herreklæder til \$10, \$12.50, \$13.50, \$15, \$17.50, \$20, \$22.50. Unge Mænds Klædninger \$7, \$8, \$9 til \$14. Gutteklædninger fra \$2 til \$7.50.

Vi er Sneagenter for den berømte McKibben \$3 Hat.

For at finde ud Værdien af vort Avertissement i „Pacific Herald“ vil vi i de næst kommende 30 Dage give til alle, som bringer dette Avertissement 10 Procent Rabat, naar Kjøbssummen overstiger \$5.00. Slut dette!

ENGER & JESDAHL,

1618 Hewitt Avenue, - Everett, Washington.

Tilfredsstillelse er vores eneste Garanti.

**Attend
The Pacific Lutheran Academy
and
Business College**

Fall term begins Oct. 2nd, 1906.

The school offers the following courses:

1. The Preparatory Course (2 years) corresponding to the 6th, 7th and 8th grades of the public school. Young men and women whose early education was neglected, through their own fault or that of others, will find this course just what they need.
- (2). THE NORMAL COURSE, requiring from two to three years, and embracing all branches required for a first grade certificate. Nearly all our graduates are successful teachers, drawing good salaries.
- (3). THE COLLEGE PREPARATORY COURSE, requiring from three to four years, and embracing all branches required for entering any first class college or school of science.
- (4). THE COMMERCIAL COURSE, usually requiring one year, embracing Arithmetic, Bookkeeping, Commercial Law, Penmanship and other branches necessary for a commercial education. A large number of the graduates from this course hold important and well paid positions.
- (5). THE SHORTHAND AND TYPEWRITING COURSE, usually requiring one year, and embracing Shorthand (Pitmanic), Typewriting, Spelling, Grammar, Composition and Correspondence.
- (6). THE MUSIC COURSES, requiring from two to five years. Provision has been made for furnishing high grade instruction at very moderate cost.

We cannot tell you all about our advantages here. Write for our new catalogue, NOW, TO-DAY!

Address:

N. J. HONG, Principal

Parkland, Wash.